

Wat meer kon Ek doen?

SABBATMIDDAG

Skrifverwysings vir hierdie week se studie:

Johannes 18:37, Romeine 3:23-26, Romeine 5:8, Jesaja 5:1-4, Matteus 21:33-39, Jesaja 53:4, Romeine 3:1-4.

Geheueteks: “Is u dan tog ’n koning?” het Pilatus gevra. Jesus antwoord hom: ‘U sê dat Ek ’n koning is. Hiervoor is Ek gebore en hiervoor het Ek na die wêreld gekom: om oor die waarheid te getuig. Elkeen wie se bestaan in die waarheid gegrond is, luister na my stem” (*Johannes 18:37, AFR20*).

, n Insiggewende kinder storie het ’n tyd gelede in die tydskrif *Guide* verskyn. Dit speel in die Middeleeue af en gaan oor ’n seun, Denis, ’n weeskind wat later deur pleegouers ingeneem is. Aanvanklik het die seun ’n vreeslike haat vir die koning van sy geboorteland gehad omdat dié se soldate hom van sy ouers af weggevat het toe hulle siek was. So Denis het hulle nooit gesien nie. Eers later verneem hy dat die koning hom van sy ouers geskei het sodat Denis, en ook ander oorlewendes, die verskrikings van die Swart Dood kon vryspring. Hierdie waarheid oor die koning se beweegredes het Denis bevry van die haat wat hy byna sy lewe lank teenoor hom gekoester het. In elke geval het die koning uitsluitlik uit liefde vir sy mense opgetree.

Deesdae sien talle die Here in bykans dieselfde lig as dié waarin Denis die koning beskou het. Hulle beleef die gruwels [van hierdie gevalle wêreld] en begin om God te haat of sy bestaan te ontken. Waar is God te midde van al dié lyding dan? Hoekom is daar so baie boosheid as God dan goed is? Die groot stryd werp lig op hierdie beslissende vraagstuk, hoewel baie vrae onbeantwoord bly. Wanneer al ons pogings om dié kwelvrae te beantwoord as onvoldoende afgemaak word, kan ons nog kruiswaarts kyk en deur [sy lewe en soendood] sien dat God vertrou kan word, selfs al bly die antwoorde ons ontwyk.

*Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding vir Sabbat, 15 Maart.

Christus die Oorwinnaar

Hoewel die vyand hier op aarde werksaam is — die een wat die Heiland self die onregmatige “heerser van die wêreld” (in *Joh. 14:30*) noem — is Jesus Christus die ware koning van hierdie heelal. Hy behaal die oorwinning vir ons. Deur in Hom te bly, word daardie triomf, selfs in tye van swaarkry en lyding, ook ons s’n. Ons sien inderdaad hoedat die werk van Christus telkens die duivel kortwiek.

Die voorafgaande Skrifgedeeltes beskryf die duivel soos volg:

(1) Dit is hy wat reeds van die begin af die mensdom mislei (*Op. 12:9, Matt. 4:3, Joh. 8:44, 2 Kor. 11:3, 1 Joh. 3:8*).

(2) Dit is hy wat God en die hemelbewoners beskuldig en beswadder het (*Op. 12:10 en hfst. 13:6, Job 1-2, Sag. 3:1 en 2, asook Judas 9*).

(3) Dit is hy wat die onregmatige regeerder van hierdie wêreld is (*Joh. 12:31, hfst. 14:30 en 16:11, Hand. 26:18, 2 Kor. 4:4, Ef. 2:2, 1 Joh. 5:19*).

Lees Johannes 18:37. Wat sê dit oor die werk wat Christus doen om die vyand se misleidings te kortwiek? Wat beteken dit dat Jesus Koning is?

Hoewel die Skrif leer dat Satan die aartsbedrieër, lasteraar, beskuldiger en wederregtelike regeerder van hierdie wêreld is, sê dit ook dat Jesus in elke opsig oor Satan oorwin.

(1) Jesus “het... na die wêreld gekom: om oor die waarheid te getuig” (*Joh. 18:37, AFR20*),

(2) Deur sy kruisdood skenk Jesus ons die grootste demonstrasie van God se volmaakte liefde en geregtigheid (*Rom. 3:25 en 26, asook hfst. 5:8*), en bewys sodoende die duivel se lasterlike aantygings verkeerd (*Op. 12:10 en 11*), en

(3) Jesus sal uiteindelik die duivel, wat “weet dat hy min tyd het,” se koninkryk vernietig (*Op. 12:12, OAB; vgl. Rom. 16:20*); en dan sal Christus “as Koning heers tot in alle ewigheid” (*Op. 11:15, OAB*).

Uiteindelik is Satan alreeds ’n verslane vyand, ongeag wat hy doen. Die geheim is om ons daaglik, en elke oomblik, op Christus se oorwinning asook op die beloftes wat die kruis ons bied, te beroep.

So, in die groot stryd weet ons watter die wenkant is. Watter impak het ons daaglikse keuses op die kant waarby ’n mens uiteindelik beland? Hoe kan jy nou reeds seker maak dat jy aan die wenkant is?

Die Regverdiges en die Regverdigmaker

Keer op keer maak Christus se werk die duiwel s'n *ongedaan*. Volgens 1 Johannes 3 vers 8 het Jesus “juis gekom om die werk van die duiwel tot niet te maak” (*NAB*) en “om deur sy dood dié een wat mag het oor die dood, dit is die duiwel, te vernietig” (*Heb. 2:14, NAB*). Hierdie totale beëindiging van die vyand se heerskappy is egter ’n tweefase-plan. Eers bewys Christus, deur sy versoeningswerk aan die kruis, Satan se lasterlike aantygings verkeerd; en dan in die toekoms word Satan en sy koninkryk verwoes.

Lees Romeine 3:23-26 en Romeine 5:8. Wat openbaar hierdie Skrifgedeeltes oor die wyse waarop Christus die duiwel se aantygings oorwin?

Soos ons gesien het, beweer die vyand dat God nie heeltemal regverdig en liefdevol is nie. Deur Christus se wese en wat Hy op Golgota vermag het, verskaf die Here egter die hoogste uitdrukking van God se regverdigheid en liefde.

Ná Jesus se dood “besef Satan dat sy vermomming afgepluk is. Voor die ongevalle engele en die res van die heelal se hemelwesens is sy handewerk ontbloot. Almal kon sien dat hy ’n moordenaar was: hy het die Seun van God om die lewe gebring. Enige simpatie wat die hemelwesens vir hom gehad het, was hy skielik kwyt” (Ellen G. White, *The Desire of Ages*, bl. 761).

Lees Openbaring 12:10-12 aan die hand van Genesis 3:15. Hoe werp hierdie Skrifgedeelte lig op die kosmiese betekenis van Christus se oorwinning op Golgota?

Die historiese ontvouing van die verlossingsplan bewys oor en oor dat ons rede tot geloofsekerheid het. God werk inderdaad met die oog op die goeie en tot die beswil van alle betrokke partye. Inaggenome die perke wat die groot stryd aan Hom stel, beywer die God van die Bybel Hom nietemin altyd vir die beste en mees wenslike uitkoms (*Deut. 32:4, 1 Sam. 3:18, Ps. 145:17, Dan. 4:37, Hab. 1:13, Op. 15:3, Gen. 18:25*).

Waarom is dit so belangrik dat God sy liefde en geregtigheid in die groot stryd ten toon stel? Bepeins ’n bietjie die kruis, insluitende al God se ander dade in die verlossingsplan. Hoe gee sy doen en late ’n mens die nodige sekerheid dat jy, selfs te midde van beproewing en lyding, op die liefde van God kan vertrou?

'n Lied oor die Here se wingerd

Op wonderlike maniere gee die Here, te midde van die kosmiese konflik, uiting aan sy liefde en geregtigheid. Tog ontstaan die vraag soms: *behoort die Here nie meer te gedoen het om die kwaad te voorkom of te verwyder nie?* Die groot-stryd-raamwerk wat ons tot dusver bekyk het, toon dat God deur sy optrede die wilsbesluite van sy geskape wesens gerespekteer het, aangesien die boesemvriendskap tussen Hom en die mens, sonder daardie vermoë om vrylik te kies, nie behoorlik sou blom nie. Voorts het ons gesien dat God klaarblyklik aan sekere morele beperkings onderhewig was en is, (dat Hy by “die reëls van die stryd” moet hou); wat spruit uit ’n kosmiese dispuut oor sy karakter, ’n geskil wat net met die demonstrasie van sy liefde besleg kan word.

Lees Jesaja 5:1-4. Wie is hier aan die woord? Oor wie gaan hierdie woorde? Na wie verwys die wingerd en die eienaar van die wingerd onderskeidelik? Let op die eienaar se optrede ten bate van die wingerd. Watter betekenis hou dit in? Wat is die gevolg van sy optrede?

In hierdie verse sing Jesaja ’n lied oor sy beminde, wat hy ’n wingerd noem. Die eienaar van die wingerd (oftewel die grondbesitter) is die Here self, terwyl die wingerd op sy volk dui (*lees bv. Jes. 1:8 en Jer. 2:21*). Tog het dit groter implikasies, te wete vir God se wêreldwye werk. Alles redelik wat ’n mens vir die versorging van ’n wingerd van die grondbesitter te wagte is, het die Here hier vir Israel gedoen. Die wingerd moes dus goeie druiwe opgelewer het. In stede daarvan bring dit toe slegs “suur druiwe” (*NAB & DB*) voort, wat in ander vertalings “wilde druiwe” (*OAB & AFR20*) of “slegte druiwe” (*ABA*) genoem word. Die oorspronklike Hebreeus kan hier letterlik as *stinkvrugte* vertaal word. So die Here se wingerd bring dus vrot druiwe voort.

In Jesaja 5:3 word God die spreker, en vra sy gehoor om tussen Hom en sy wingerd “uitspraak te lewer” (*OAB*). In vers 4 stel God die allerbelangrike vraag: “Wat meer kon Ek vir my wingerd doen as wat Ek alreeds gedoen het? Waarom het my wingerd dan suur druiwe gedra in plaas van die goeie druiwe wat Ek verwag het?” (*DB*). Wat meer kon Hy doen? Besonder fassinerend is die feit dat Hy ander vra om sy pogings te beoordeel.

Let op Golgota waar God Homself as sondooffer vir die mensdom gegee het. Hoe verleen die woorde, “Wat meer kon Ek vir my wingerd doen as wat Ek alreeds gedoen het?” nou ’n aangrypende en splinternuwe nuwe betekenis aan Jesus se kruisdood?

Christus se gelykenis van die wingerd

Jesus se gelykenis van die boere en die wingerd, wat in Matteus 21 opgeteken is, is 'n voortsetting van die diskoers wat God in Jesaja 5 begin het. Die Heiland werp verdere lig op die grondbesitter se karakter en die dinge wat Hy ten bate van sy wingerd doen.

Lees Matteus 21:33-39. Hou veral die vraag in Jesaja 5:4 in gedagte. Hoeveel meer kon die Here doen as wat Hy reeds gedoen het?

Die eerste gedeelte van Jesus se gelykenis is 'n direkte aanhaling van die lied in Jesaja 5 wat oor die eienaar en sy wingerd gaan. By dié voeg Jesus dat die eienaar (of grondbesitter) sy wingerd “aan boere verhuur en op reis gegaan [het]” (*Matt. 21:33, NAB*). Die eienaar stuur twee maal sy diensknegte (die profete) om sy deel van die opbrengs te gaan haal, en tog rand die boere daardie diensknegte aan en vermoor hulle (*verse 34-36*). Uiteindelik stuur die grondbesitter sy seun (Jesus), “met die gedagte: hulle sal tog my seun ontsien” (*Matt. 21:37, NAB*). Toe gryp hulle ook sy seun, met die redenasie: “Dit is die erfgenaam; kom laat ons hom doodmaak en sy erfdeel in besit neem. En hulle het hom geneem en buitekant die wingerd uitgewerp en doodgemaak” (*Matt. 21:38 en 39, OAB*).

Wat meer kon die Here doen? So lief het die Vader ons dat Hy ons sy geliefde Seun gestuur het (*Joh. 3:16*). As die groot stryd van so 'n aard is soos dit hier beskryf word, kon die geskil [tussen God en Satan] nie oorhaastig m.b.v. Goddelike mag besleg word nie. Nee, dit het vereis dat God se karakter eers aan almal ten toon gestel moes word, met die werk van Christus as die hoogste uitdrukking daarvan (*Rom. 3:25 en 26, asook hfst. 5:8*). Wat meer kan 'n mens vra, as dat God (in Christus) Homself vir ons aan die kruis gee, sodat Hy ons regverdig kon maak sonder om sy geregtigheid en volmaakte liefde enigins te kompromitteer?

Die kruisgebeurtenis demonstreer dat God alles denkbaar gedoen het om boosheid te bekamp en te elimineer, maar sonder om die omstandighede wat bevorderlik vir die florering van ware liefde is, te verwyder. As daar enigins 'n ander, beter uitweg tot God se beskikking was, sou Hy mos dit gekies het, nie waar nie? Hoewel die mens in hierdie groot stryd geweldig ly, ly God die swaarste. In die kruisverhaal sien 'n mens inderdaad die [ongekende] pyn en lyding wat boosheid die Skeppergod besorg het. Tog was daardie vryheid wat aan die kern van liefde lê, so heilig dat Christus bereid was om die kruis namens ons te verduur.

Lees Jesaja 53:4. Wie se “krankhede” en “smarte” het Christus aan die kruis gedra? Wat sê dit vir 'n mens oor alles wat die Here vir ons gedoen het en watter prys Hy vir ons verlossing betaal het?

God word van blaam gesuiwer

Uiteindelik word God in elke opsig van blaam gesuiwer. Danksy die verlossingsplan wat die Vader, die Seun en die Heilige Gees tot uitvoer gebring het, is God se volmaakte liefde en geregtigheid bo enige redelike twyfel bewys (*lees Rom. 3:25 en 26, asook hfst. 5:8*).

Lees Romeine 3:1-4 aan die hand van Jesaja 5:3 en 4. Wat leer dit oor die feit dat God [en nie net die verlostes nie] in die groot stryd van blaam gesuiwer word?

In Romeine 3 en Jesaja 5, sien ons dat God (in een of ander beperkte sin) blote geskape wesens vra om sy karakter te beoordeel — al het ons geen reg om dit te doen nie, al is ons laer wesens. Wanneer al die “boeke” uiteindelik geopen word, sal ons al die bewyse daar vind dat God inderdaad volmaak in sy regverdigheid en geregtigheid was. God sal Homself voor alle intelligente skepsels van alle blaam suiwer.

Lees Openbaring 15:3 en hfst. 19:1-6. Wat sê hierdie Skrifgedeeltes oor die uiteindelijke blaamsuiwering van God?

Regdeur die Skrif is God besorg oor sy reputasie. Hoe so? — want daar is geen sprake van ’n diepe liefdesband met iemand wat jy ten diepste verag of nie vertrou nie. As iemand met die allerverskriklikste leuens by jou lewensmaat of toekomstige lewensmaat te koop loop, en so jou karakter swartsmeer, sal jy tog jou bes doen om daardie bewerings verkeerd te bewys; want as jou maat dit glo, sal daardie leuens jou liefdesverhouding verwoes.

Uiteindelik word God aan die kruis en deur die ganse verlossingsplan van alle blaam gesuiwer. In die ondersoekende oordeel wat voor die wederkoms plaasvind, word God se naam en reputasie voor die toekykende heelal in ere herstel.

In die oordeel ná die wederkoms, waartydens die verlostes selfs “oor die engele sal oordeel” (*1 Kor. 6:2 en 3, NAB*), word die Here ook van alle blaam gesuiwer omdat die verlostes die geleentheid gegun word om die hemelse boeke na te gaan en self te sien hoekom God op bepaalde maniere opgetree het, en dat sy oordele nog altyd net volmaak regverdig en liefdevol was. Wie van ons het nie ’n magdom vrae wat na antwoorde smag nie? Voordat die nare gedoente met sonde en boosheid oor en verby is, sal daardie vrae beantwoord word (*lees 1 Kor. 4:5*).

Uiteindelik sal elke knie buig en elke tong bely dat Jesus Christus die Here is (*Fil. 2:10 en 11*). Al hierdie dinge is deel van die blaamsuiwering van God se karakter.

Vir verdere studie: Lees die volgende gedeelte uit Ellen G. White se geskrifte – “The Reward of Earnest Effort” (bl. 285-288, *Testimonies for the Church*, deel 9).

“Al die Godsbesluite wat ons so vreeslik laat kopkrap het, sal ná die wederkoms aan ons verduidelik word. Die dinge wat so moeilik is om te verstaan, sal dan sin maak. Reg voor ons sal die verborgenhede van [God se] genade ontvou. Waar ons beperkte verstand [vantevore] net chaos en verbreekte beloftes gesien het, sal ons dan die volmaakste en mooiste harmonie bespeur. Dan besef ons dat God in sy oneindige liefde, daardie dinge wat vir ons die swaarste gelyk het, oor ons pad gebring het. Namate ons besef hoe tederlik die Here ons versorg het, die Here wat alles vir ons ten goede laat meewerk, sal ons oorloop van vreugde — ’n ongekende en verruklike blydschap beleef” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, deel 9, bl. 286).

Vrae vir bespreking:

- ① Het jy al jou kop oor die raadsbesluite van God gebreek? Hoe put jy vertroosting uit die wete dat al hierdie dinge eendag verklaar sal word?
- ② Bepeins die volgende: wat Christus moes opgee ten einde as ’n mens gebore te word en vir die mensdom te sterf. Wat sê dit ook vir ons aangaande God se liefde en of Hy wel vertrou kan word? Wat meer kon Hy vir die mens doen?
- ③ Waarom is God se reputasie of “naam” dan so belangrik? Watter implikasies het dit vir diegene wat hulself Christene noem? In watter opsigte het gelowiges al vir Christus ’n slegte naam gegee? Wat kan ons in ons plaaslike gemeenskappe doen om in ons handel en wandel ’n beter navolging van Christus aan ander te toon?
- ④ Op die keper beskou, is ons beste “antwoorde” m.b.t. die kwessie oor boosheid in dié stadium nog onvolledig. Hoe kan ons diegene wat lyding en swaarkry beleef op ’n praktiese wyse nader, sodat ons verligting in hierdie wêreld kan bring; terwyl ons op die finale, eindtyd-oplossing vir die sondeprobleem wag, ’n oplossing wat slegs die Here kan bring?
- ⑤ Bepeins Jesaja 53:4, oor die feit dat Christus ons “krankhede” en “smarte” gedra het. Wat het, in ’n gesamentlike sin, by die kruis gebeur wat ons help om die verlossingsplan en die prys wat God vir ons verlossing betaal het, te verstaan?